

MIDTVEJSTRÆF JUNI 2012

Vores planlagte venskabsjubilæum med Route 66 var planlagt til weekenden d. 15 – 17 juni, og da hollændere generelt er gode til at stable en campingplads på benene, havde Route 66 stået for at finde et egnet sted sådan cirka midt mellem vores klubber. – Valget var faldet på Camping Sonnenberg, omkring 80 km. på den anden side af Hamburg.

Vi havde planlagt at køre torsdag, og lave en lille miniferie ud af det, og da Lyllian alligevel havde fri, og Dumbo ferie, besluttede vi at drage af fra Mogenstrup omkring klokken 13.

Vi kom lige i rette tid til at se færgen lægge fra, så vi ventede pænt på den næste, hvorefter det gik mod Burg og lidt indkøb.

Det tog en rum tid at få lov at betale, men efter lidt snak lykkedes det, og vi fik fordelt indkøbene hvor der var plads.

Næste stop var en benzintank, så vi ikke skulle skubbe resten af vejen.

Da vi nåede gennem Hamburg, holdt vi en lille pause, og ringede til campingpladsen for at høre om der var mulighed for at købe aftensmad, hvilket der var, så af sted det gik.

Vi landede i god ro og orden, og efter at have tilbagelagt det første stykke af deres ikke mc-venlige indkørsel, gik vi ind og meldte vores ankomst. Vi bestilte en kold fadøl, og satte os ude for at nyde den. Inden længe kom også Hanne og Peter, lige i rette tid til at nyde med, inden vi fik anvist den plads der var reserveret til os alle.

Vi legede nybyggere og fik slået telte op, inden aftensmaden skulle indtages.

Det viste sig at det åbenbart ikke er brugt med toiletpapir i de facilitetsbygninger der er på tyske campingpladser, så vi fik brug for de små lommeklude der var med.

Da maden og et par enkelte øl var indtaget, og toilettet ved baren MED papir på var benyttet, gik vi roligt i seng.

Vi havde bestilt morgenmad til halv ni næste morgen, da planen var at køre en tur til Hamburg og se om Louis havde noget vi ikke vidste vi stod og manglede.

Inden afgang kontaktede Yellow lige Møffe for at de kunne tage lidt papir til vores små numser med. En sms med kørselsbeskrivelse blev rundsendt, så hvis nogen blev væk, kunne de selv finde frem.

Da vi havde været rundt hos Louis, fik vi en pølse, og så gik turen retur, så vi kunne modtage de andre på behørig vis. Vi havde fået at vide de havde delt sig i to hold, så de ene kørte direkte, og det andet på samme mission hos Louis som vi havde været.

Hjemme på pladsen var der kommet liv og våde varer i køleskabet, som var placeret på vores plads. Her kunne vi bare tage kolde drikkevarer, og det blev fyldt ad libitum. Afregningen blev delt mellem alle lørdag morgen og søndag morgen... nemmere kunne det ikke være.

Vi satte os og ventede på lyden af motorcykler, og så snart de første landede, blev de budt velkommen med en kold fra skabet.

Der blev slået telte op – snakket og hygget. Der dukkede også nogen fra Route 66 op, og de fik naturligvis samme modtagelse.

Dumbo's topboks blev fyldt med toiletpapir, da den stod lige på ruten mod toiletterne. Så var det bare at huske at få en rulle med, og at lægge den tilbage efter brug ... altså kun det man ikke havde brugt.

Langt om længe kom de sidste og under stor morskab og snak blev de sidste telte rejst. Kæk og Laila havde nok det største arbejde, men fik sandelig også de fleste gode råd.

Da tiden nærmede sig 19, gik vi ned for at spise. Det var vist ikke hver dag de to søde indehavere havde så mange gæster, så der gik rigtig rigtig lang tid før alle havde fået noget i maven

Aftenen gik med hygge i teltet og på pladsen, hvor der blev snakket, grinet og hygget. De sidste der kom fra klubben havde brugt nogen af vores ”sparepenge” på nogen flasker Morgan på færgen, så det bidrog også lidt til stemningen.

Næste morgen stod regnen ned i lårtykke stråler, så vi skuttede os lidt over morgenmaden. Efter de fleste havde afregnet for dagens forbrug, som blev 32 euro-dollars pr. næse incl t-shirt og aftensmad, var det tid til at køre en tur. På grund af vejret blev fællesturen lidt tynd, kun 16 cykler var friske nok til at forcere vejrets rasen og deltage.. Heldigvis har vi jo gode forbindelser, så da vi kørte fra pladsen, så vi ikke en dråbe mere.

Vi kørte ud til en tidligere koncentrationslejr, for primært franske, italienske og russiske soldater under 2. verdenskrig.

Der var en del at kigge på, både inde og ude, hvor der udover bunkere også var en del massegrave. De startede ellers med at begrave folk i hver sin grav, men da sygdomme jo vokser hurtigt sådan et sted, endte man med at lægge ligene i bunker, og så køre dem med dosere i massegrave. Den største indeholdt 25000.

Yellow og jeg kørte tidligere derfra end de andre, da vi skulle nå at finde en automat, for at hæve euro-dollars til dem der helt havde overset at danske kroner ikke er gangbar mønt i det tyske. Da der ikke var hæveautomat på pladsen, var det altså kolde kontanter der kunne skabe bånd til fællesskabet.

En forklaring på at de ikke havde automat er, at man i Tyskland åbenbart skal betale 6% af det hævede beløb i afgift når man er en lille virksomhed med en lav omsætningsgrænse – hvilket betyder høje priser, derfor vælger mange små butikker og virksomheder ikke at modtage kort. Efter en del søgen fandt vi ud af at der ikke i det område hvor vi ledte var udendørs automater, men at man skulle ind i forhallen til banken, og så var det jo pludselig let nok.

Vi smuttede tilbage, og deltog i den almene hygge. Kun Formanden valgte at være lidt for sig selv, hjulpet af Tine der var blevet dagens ”posedame” . Hun prøvede alt for den stakkels Møffe skulle få lidt mad i maven, og kort tid efter hvert forsøg kom hun spurtende fra teltet med en lille pose.... Også med en slags mad.

Møffe kom dog på benene sidst på dagen, og var klar til fællesfoto. Herefter overrakte vi vores gave, og der blev pakket ud. Vi have en kompasrose med, hvor Route 66 naturligvis var i centrum, og der var markeret hvor Mc Suså ligger i forhold til. Så kan de altid stå en stille stjerneklar aften ved klubhuset og kigge i vores retning.

Aftenens menu var grill for egen hånd, og vi indtog snart det store telt for at få mad. Der var naturligvis kø ved grillen fra start, og det tog lidt tid, men de fleste tog det pænt, og viste kø-kultur. Det hjalp også en del at næsten alle var vant til at være mange i flok, så man grillede et enkelt stykke kød, så andre kunne komme til. Det gør det lidt nemmere fra starten.

Der blev hygget og snakket, til langt ud på aftenen. Der gik lidt mere fest i den for nogen end for andre, og alle – også dem der var gået i seng blev lullet i søvn til Britts klare stemme der sang små julesange ud på natten.

Søndag var afrejsedag. Da morgenmaden var indtaget, blev aftenens forbrug betalt , behørigt fratrukket vores ”sparepenge” fra boden Det blev til 17 euro-dollars pr mand for os fra Suså, og lidt mere for Route 66, da de jo ikke havde tømt sparebøssen. ☺ Herefter gik de fleste i gang med at slå telte ned.

Herefter gik det hjemad, og vi kunne alle køre med en god fornemmelse i maven over en herlig weekend med vores venner fra Route 66.

Vi glæder os allerede til deres træf den første weekend i september.